

Predmet: Srebrenica (okr. Nedeljko Milidragović i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 26.02.2019.

Ispitivanje svedoka Jugoslava Stanišića

Svedok odbrane Jugoslav Stanišić naveo je da od optuženih poznaje samo Aleksu Golijanina, koji mu je u Sarajevu bio prvi komšija. Početkom leta 1995. godine prisilno je iz Srbije mobilisan na Jahorinu u Specijalni odred policije, i to u drugu četvrt, gde je i video Golijanina, ali nije bio sa njim u istoj četvrti. Sa Jahorine su 12. jula 1995. godine u dva autobusa krenuli na teren. Došli su u Konjević Polje, gde su bili smešteni u jednoj školi, u kojoj su zadužili RAP i municiju, odnosno po pet okvira za automatsku pušku. Niko nije zadužio bombe. Odatle su ih odmah povelili prema Bratuncu i rasporedili duž puta, sa zadatkom da obezbeđuju putnu komunikaciju. Tu su ostali sve do jutra, da bi se onda rasporedili nešto bliže Bratuncu, tako da su bili udaljeni od Konjević Polja nekih dva do dva i po kilometra. Uočio je da se preko puta mesta gde je bio raspoređen nalaze neke spaljene kuće. Na toj lokaciji zadržali su se sve do 15. jula 1995. godine. Dok je bio na obezbeđenju puta, video je da sa brda do njih silaze meštani koji su se predavali. 13. jula je video veću grupu ljudi koja se predavala, njih između 50 i 100. Neki od njih su nosili bele marame u znak predaje, a oni naoružani su ostavljali oružje na jednu gomilu. Među njima je bilo ljudi koji su bili obučeni u civilno odelo, ali i onih koji su imali delove uniformi, a neki su bili i naoružani. Svedoku nije bilo poznato kome su ti ljudi pripadali, odnosno kojim vojnim formacijama. Optuženog Aleksu Golijanina video je 14. jula 1995. godine – išao je sa još jednim vojnikom iz pravca Bratunca u pravcu Konjević Polja. U jutarnjim časovima 15. jula 1995. godine išli su u pretres terena, i to obe četvrti. Prilikom pretresa terena nije video optuženog Golijanina. Nakon što je završen pretres terena, istog dana su se vratili na Jahorinu. Prva četvrt je sa Jahorine ubrzo otišla na Treskavicu. Nikada nije čuo da se nešto desilo u hangaru u Kravici, niti mu je poznato gde je Kravica.

Ispitivanje svedoka Stojana Savića

Svedok odbrane Stojan Savić naveo je da je 1995. godine prisilno iz Srbije odveden na Jahorinu. Od optuženih poznaje samo Milivoja Batiniću, kojeg je upoznao na Jahorini. Nije mu poznato kojoj je četvrti pripadao, ko mu je bio neposredni starešina, ni sa kim je bio u sobi tokom boravka na Jahorini. Sa Jahorine su upućeni na teren, na kojem je proveo pet do šest dana. Misli da su bili raspoređeni negde oko Konjević Polja, sa zadatkom da obezbeđuju putnu komunikaciju. Za vreme boravka na terenu čuo je sporadičnu pucnjavu iz pravca Bratunca, a nije primetio da se iko predao. Svedoku nije poznato da su Milivoja Batiniću ili nekog drugu osobu zvali „Arkan“. Batiniću nije video za vreme boravka na terenu. Tek nakon rata saznao je da su se u tom periodu desila ubistva. O tim događajima nikada ni sa kim nije pričao. Sve što o tome zna saznao je iz medija.

Ispitivanje svedoka Ljubiše Janjića

Svedok odbrane Ljubiša Janjić naveo je da je uhapšen i odveden na Jahorinu u leto 1995. godine. Bio je u istoj sobi sa optuženim Milivojem Batinicom i još jednim dečkom iz Zrenjanina, za kojeg misli da se zvao Saša. Ne seća se koliko je bilo četa, niti ko su bile starešine. Poslani su na teren u reon Srebrenice. Nije mu poznato ko im je izdao zadatak niti gde su išli, ali misli da je sa Jahorine krenula cela jedinica. Zaključio je da su dovezeni u mesto Skelane, jer je u blizini bila reka Drina. Bili su smešteni u nekoj školi. Istog dana kada su stigli na teren, raspoređeni su na deo puta Bratunac–Konjević Polje, sa zadatkom da tu obezbeđuju putnu komunikaciju. Iz autobusa koji ih je razvezao izašao je zajedno sa optuženim Batinicom. Sklonili su se u obližnji jarak, jer se u okolini čula pucnjava. Bili su uplašeni, pa je svedok, kada je naišlo jedno sanitetsko vozilo, isto zaustavio i zamolio da ga povezu, jer se osećao loše. U vozilu je bio ranjenik, za kojeg je čuo da je ranjen bombom koju je bacio neki zarobljeni Musliman. Tim vozilom se prebacio do Bratunca, odakle se prebacio do škole u kojoj su bili smešteni. Batinicu su u tom periodu zvali „Simo“, nije čuo da ga je iko zvao „Arkan“. Za vreme boravka na terenu bio je i u Potočarima, gde su čuvali dosta civila, ali ne može da odredi redosled događaja – sve to mu je ostalo u sećanju vrlo konfuzno, jer je zbog straha bio pod velikim stresom. Išli su i u pretres terena, ali svedok nije mogao da odredi koliko dana. Tek kasnije je iz medija saznao o događaju u hangaru u Kravici.

Ispitivanje svedoka Nikole Rudana

Svedok odbrane Nikola Rudan naveo je da je tokom leta 1995. godine bio na Jahorini i da je tamo bio glavni Goran Sarić. Nije mu poznato ko mu je bio neposredni starešina, niti u kojoj je bio četi. Sa Jahorine su otišli na teren u Srebrenicu. Bili su raspoređeni na putu Konjević Polje–Srebrenica. Misli da su tu bile raspoređene obe čete. Zadatak im je bio da obezbeđuju tu putnu komunikaciju. Tu su proveli tri dana. U tom periodu su sa brda silazili muškarci, a njih su kamionima VRS prevozili negde dalje. Tokom noći se čula i pucnjava, ali nije na njih pucano. Tu je viđao i optuženog Batinicu. Nije mu poznato gde se nalazi hangar u Kravici, ni da li je ko od pripadnika jedinice bio tamo. Poznato mu je da su išli u pretres terena, ali ne zna ni ko je to naredio, ni gde su išli, ni ko ih je vodio i komandovao. Takođe ne može da se seti da li je bio u Potočarima, niti je video masu naroda. Objasnio je da se ničega ne seća iz razloga jer ga se „rat nije doticao“ – samo je želeo da se što pre ode kući. Optuženog Batinicu su zvali „Simo“. Za zločin je saznao tek nakon deset godina.

Zapažanje:

Branilac optuženog Milivoja Batinice, adv. Vićentije Darijević, postavljaajući pitanje jednom od svedoka rekao je da je „tamo navodno bilo ubistava“, na šta ga je predsednica veća upozorila da je svima poznato da je ubistava bilo, i da je takva tvrdnja neprimerena kako zbog žrtava, tako i zbog članova njihovih porodica koji prate suđenje.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 19. mart 2019. godine, sa početkom u 14:30 časova.